

ÎNCHEIERE

14 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Lidia Scripnic, reprezentată de avocatul Victor Polivenco,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Nojac împotriva Lidiei Scripnic cu privire la încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 29 aprilie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Lidia Scripnic și a fost menținută hotărârea din 21 decembrie 2020 a Judecătoriei Edineț, sediul central,

c o n s t a t ă :

La 08 iulie 2020, Elena Nojac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Lidiei Scripnic cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamanta a indicat că, potrivit procesului-verbal din luna iulie 2019 și răspunsului Inspectoratului de Poliție Edineț din 23 octombrie 2019 cu privire la contravenție, cet. Lidia Scripnic a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzută de art.70 din Codul contravențional, fiind sancționată prin decizia agentului constator cu amendă în mărime de 50 unități convenționale, pentru faptul că, pe parcursul unei perioade îndelungate de timp răspândește despre reclamantă scorniri mincinoase cu caracter înjositor, a numit reclamanta cu cuvinte înjositoare, a înjurat-o și a ameninț-o.

A menționat că, acțiunile pârâtei au avut un caracter sistematic și îndelungat de o durată mare, iar măsurile de pedeapsă luate de Inspectoratul de Poliție Edineț nu au avut nici un efect.

A notat că, este o persoană de vârstă înaintată, bolnavă, iar prin acțiunile ilicite ale pârâtei, i-au fost cauzate tulburări de stres ce îi provoacă dureri de cap, stare de disconfort, emoții negative și alte reacții ale organismului, fapt confirmat prin extrasele medicale.

Reclamanta a estimat mărimea prejudiciului moral ca fiind în sumă de 5 000 de lei, iar în baza prevederilor art.16 alin.(1), art. 1422 alin.(1), (2), art. 1423 alin.(1), (3) din Codul civil, a solicitat de a fi dispusă încasarea de la Lidia Scripnic în beneficiul Elenei Nojac a sumei de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu soluționarea litigiului.

Prin hotărârea din 21 decembrie 2020 a Judecătoriei Edineț, sediul central a fost

admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Elena Nojac împotriva Lidiei Scripnic cu privire încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată. A fost încasat de la Lidia Scripnic în beneficiul Elenei Nojac suma de 1000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, pretenția Elenei Nojac cu privire la încasarea prejudiciului moral în sumă de 4000 de lei a fost respinsă ca neîntemeiată. A fost încasat de la Lidia Scripnic, în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 100 de lei.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 23 decembrie 2020, Scripnic Lidia a declarat apel împotriva hotărârii din 21 decembrie 2020 a Judecătorei Edineț, sediul central, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 29 aprilie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Scripnic Lidia și a fost menținută hotărârea 21 decembrie 2020 a Judecătorei Edineț, sediul central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a aplicat prevederile art.45, art.387 alin.(1) din Codul contravențional, precum și prevederile art.16 alin.(1), lit.g), art.19 alin.(1), (3) și (5), art.1998 alin.(1), art.2036 alin.(1), (2) și art.2037 din Codul civil, și a conchis că, prima instanța corect a apreciat mărimea prejudiciului moral încasat din contul pârîtului/apelant în sumă de 1000 de lei, or, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să se i-a în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi: importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale și a bunurilor (viața, sănătatea, libertatea, inviolabilitatea locuinței, secretul personal și familial, onoarea, demnitatea și reputația profesională, etc.): nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor), pierderea sau limitarea capacității de muncă etc.); felul vinovăției (intenția, imprudenața) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezența ei.

La determinarea mărimii prejudiciului moral în echivalent bănesc, sînt în drept să i-a în considerație și alte circumstanțe probatoare prin actele cauzei, în particular, situația familială și materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părții vătămate.

În acest sens, sa reținut faptul că, reclamantei/intimate în rezultatul acțiunilor pârâtei/apelante i s-a cauzat un prejudiciu moral care se exprimă prin răspândirea cu bună știință a informațiilor mincinoase despre ultima, iar faptul dat, în mod inevitabil, a adus suferințe morale și psihice lui Elena Nojac.

Instanța de apel a menționat faptul că, prima instanță just a apreciat solicitarea reclamantei privind aprecierea prejudiciului moral în mărime de 5000 de lei, ca sumă exagerată, care nu dispune principiului echității sau care ar încălca principiul general al rezonabilității.

Prin urmare, instanța de apel a reiterat faptul că, prima instanță corect a concluzionat, în raport cu drepturile reclamantei/intimate susceptibilitatea provocării prejudiciului moral și a statuat asupra rezonabilității stabilirii unui quantum al prejudiciului moral în mărime de 1000 de lei, care reprezintă o justă despăgubire cu efect compensatoriu, considerând că anume suma dată poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

La 20 mai 2021, prin intermediul oficiului poștal, Scripnic Lidia, reprezentată de avocatul Victor Polivenco a declarat recurs împotriva deciziei din 29 aprilie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului s-a indicat că, soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 29 aprilie 2021 și a expediat copia deciziei participanților la proces la 18 mai 2021. (f.d.126)

Astfel, având în vedere faptul că, recursul declarat împotriva deciziei din 29 aprilie 2021 a Curții de Apel Bălți a fost înregistrat la 24 mai 2021, fiind expediat prin poștă la 20 mai 2021 (f.d.133), în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 09 iunie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a expediat intimatului copia recursului și a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Până la data examinării admisibilității recursului, intimata nu a depus referință prin care să-și exprime opinia referitor la recursurile declarate.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 din Codul de procedură civilă și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de

procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că, reieșind din prevederile art. 437 alin. (1), lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/aceor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Lidia Scripnic, reprezentată de avocatul Victor Polivenco.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, art.431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Lidia Scripnic, reprezentată de avocatul Victor Polivenco împotriva deciziei din 29 aprilie 2021 a Curții de Apel Bălți, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru